

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 4C/447/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512210911
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512210911.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpeného: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Bárdošova 2/A, 831 01 Bratislava, IČO: 36 866 881 proti žalovanej: N. W., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. T. XXXX/XX, XXX XX R., toho času na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou: Y. U., M. K. Y. R., o zaplatenie 889,83 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.09.2012 a doplnenou dňa 14.01.2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 889,83 € spolu s úrokom z omeškania výške 8,5 % ročne zo sumy 461,09 € od 08.03.2008 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 22.02.2006 uzavrel so žalovanou zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej službu Povolené prečerpanie na osobnom účte. Žalovaná prečerpala úverový limit o sumu 461,09 € predstavujúcu nepovolený debetný zostatok. Keďže žalovaná nedoplnila zostatok na svojom účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku zvýšený o ďalšie položky stanovené v zmluve a sadzobníku poplatkov, žalobca dňa 07.03.2008 odstúpil od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok. Ďalej uviedol, že dlžná suma pozostáva z istiny 461,09 € a sankčného úroku z omeškania vo výške 428,74 €.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, toho času sa nachádzajú na neznámom mieste, preto jej súd v zmysle § 29 ods. 2, 6 O.s.p. ustanovil opatrovníka a konal s opatrovníkom. Ustanovený opatrovník sa k žalobe nevyjadril.

Žalobca, ani jeho zástupca, ani opatrovník žalovanej sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' neospravedlnil (žalobca ospravedlnil až po pojednávaní). Súd vec prejednal preto bez ich účasti postupom v zmysle v § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa obsahom listinných dôkazov: zmluvy o spolupráci, návrhu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie, výpisu z účtu, odstúpenia od zmluvy, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 22.2.2006 uzatvoril žalobca (v tom čase pod obchodným menom D. U. Y., G..Y..) so žalovanou zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej bol žalovanej zriadený rastový osobný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. V čl. 1. bod 4. predmetnej zmluvy označenom ako návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby "Povolené prečerpanie na osobnom účte" je v texte "zriadenie služby Povolené prečerpanie na osobnom účte" zaškrtnutá možnosť "nie".

Dňa 20.3.2006 žalovaná ako majiteľka účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX podpísala návrh na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte, pričom z čl. 1. vyplýva, že banka (D. U. Y., G..Y..) zriadi majiteľovi účtu službu povolené prečerpanie na osobnom účte formou povolenie prečerpania peňažných prostriedkov na výšky debetného limitu, pričom žalovaná ako majiteľ účtu sa zaviazal splácať čerpané peňažné prostriedky spolu s úrokmi.

Z písomnosti žalobcu zo dňa 4.3.2008 súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej, že nakoľko je odo dňa 30.06.2007 na jej účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX vykazovaný debetný zostatok, ktorého výška je 13.916,78 Sk (461,95 €), odstupuje od príslušnej zmluvy o uvedenom účte dňom doručenia oznámenia, s tým že nasledujúci pracovný deň po doručení odstúpenia bude jej účet zrušený. Zároveň dňom doručenia tohto odstúpenia zanikajú všetky zmluvy o poskytovaní produktov/služieb, ktoré sa viažu výlučne k zrušenému účtu (napr. povolené prečerpanie na účte) a ukončí sa poskytovanie týchto produktov/služieb podľa príslušných zmlúv.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o bežnom účte (ďalej len „ObZ“) , zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 710 ObZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 ObZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 23a ods. 1, 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu 22.2.2006, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu 22.2.2006, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. V závislosti od formy poskytnutého spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 (ďalej len „Občiansky zákonník“), od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca dňa 22.2.2006 uzavrel so žalovanou Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, obsahom ktorej bolo zriadenie rastového osobného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX pre žalovanú a dňa 20.3.2006 aj návrh na uzavretie zmluvy o poskytovaní služby "Povolené prečerpanie na osobnom účte". Predmetná zmluva bola uzavretá v súlade s ust. § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Aj keď zmluva o bežnom účte je zmluvou, ktorá bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka, na druhej strane jedná sa o spotrebiteľský vzťah. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že pri uzatváraní zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb žalobca vystupoval ako právnická osoba, ktorá koná v rámci svojho podnikania a žalovaná ako fyzická osoba, ktorej boli poskytnuté na základe formulárovej zmluvy bankové služby a produkty na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa názoru súdu išlo o vzťah účastníkov konania na základe spotrebiteľskej zmluvy (citované ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Z. z.), uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach spotrebiteľských zmluvách. V tomto smere súd poukazuje aj na citované ustanovenie § 23a ods. 1 Zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Z dikcie ustanovenia § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je zrejmé, že za spotrebiteľskú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje (či Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník. Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva uzavretá žalobcom a žalovanou v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah žalovaná nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačený.

Dokazovaním bolo taktiež zistené, že žalobca listom zo dňa 4.3.2008 odstúpil od zmluvy, a to dňom 7.3.2008. Čo sa týka následkov odstúpenia od zmluvy, je tu potrebné s poukazom na ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka aplikovať úpravu § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), podľa ktorej odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje a je povinnosťou zmluvných strán v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť druhému všetko, čo podľa nej (tejto zrušenej zmluvy) dostal, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie sa (§ 451 ods. 2 OZ), t.j. majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol titulom zrušenia zmluvy.

Súd sa s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. musel zaoberať ex offio otázkou premlčania uplatneného nároku (bezdôvodného obohatenia). V danom prípade platí osobitná premlčacia doba v dĺžke dva roky (§ 107 ods. 1 OZ), pretože súd je toho názoru, že žalobca v prejednávanej veci vymáha bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo na strane žalovanej. Ako už bolo vyššie uvedené, jedná o plnenie, ktoré vyplýva z odpadnutého právneho dôvodu. Objektívny začiatok plynutia premlčacej doby pri vydaní plnenia z bezdôvodného obohatenia (v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) nastáva dňom, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, čo v prejednávanej veci bolo podľa súdu dňa 8.3.2008, t.j. deň nasledujúci po dni zániku predmetnej zmluvy z titulu odstúpenia od tejto zmluvy, nakoľko odstúpenie od zmluvy súd považuje za účinné dňa 7.3.2008, týmto dňom zaniká i zmluva. Premlčacia doba teda začala plynúť dňa 8.3.2008 a uplynula dňa 8.3.2010. V deň podania žaloby, t.j. 20.09.2012, už dvojiročná premlčacia lehota teda uplynula. Keďže došlo k premlčaniu hlavného záväzku (istiny), došlo aj k premlčaniu príslušenstva - úroku z omeškania, preto súd nemohol žalobe vyhovieť a túto musel z dôvodu premlčania zamietnuť.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., k jeho aplikácii súd uvádza, že toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je národom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offio, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa žalovaná premlčania sama dovoľavala. Právna úprava

v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Ako už bolo uvedené, predmetné ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a žalovanej ako úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žalovaná návrhom neuplatnila priznanie náhrady trov tohto konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)